

Prædiken til 2. søndag efter påske

Joh. 10,11-16

Første tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene. Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.«

Johannesevangeliet 10,11-16

Jesus siger: *Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.* For to uger siden var det påske, og med billedet af hyrden og fårene fortæller Jesus, hvad der skete, da han blev korsfæstet. Han satte sit liv til for fårene. Gud satte sit liv til for sin skabning. Det lyder smukt og storladent og dragende. Men for mig kommer det også til at være lidt distanceret. Jeg synes, det kan være svært at se hvordan det egentlig påvirker mit liv. Jeg mener, at tanken om at Gud gav alt af kærlighed for at frelse sin skabning jo er enormt stort og flot og hele kristendommens kerne, og alligevel synes jeg det kan være så *fluffy* at få til at give mening i mit lille liv. Der er så mange spørgsmål der melder sig: Hvem har sagt, at jeg gerne vil frelses? Er der noget, jeg skal frelses fra? Hvordan kan det have noget med mig at gøre, at Jesus blev korsfæstet og tilsyneladende skulle genopstå to dage senere for 2000 år siden? Vil jeg overhovedet gerne være et får som bliver ledt af en hyrde? Og i disse moderne individualistiske tider, vil jeg så ikke gerne selv have lov til at vælge hvem der skal lede mig?

Så læste jeg Johannes Møllehaves *Nåden er din dagligdag*, som vi skal synge om lidt. Og pludselig gik det op for mig, at det hele handler om Guds nåde. Så tænker I nok, okay, Guds nåde, det lyder mindst lige så abstrakt som det der med Guds frelse, og det kan jeg sagtens følge. For ordene Guds nåde er ligesom bare ord. Men når man så læser Møllehaves udlægning af dem, så synes jeg pludselig det står meget stærkt frem, hvad Guds nåde er. Der står:

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 762, 124 årgang
April 2023
ISSN 0901-2214

*Nåden er din daglig dag,
hverdagen det nære
mennesker at leve med
nåden er at være*

*Nåden er et ord fra Gud
over alle dage
nåden er når alt er tabt,
at få alt tilbage.*

Jeg kunne sådan set recitere hele salmen, men jeg vil holde mig til to af de udsagn jeg netop læste: *Nåden er at være og Nåden er når alt er tabt, at få alt tilbage.*

Nåden er at være. Læg mærke til, at der ikke står at være god nok; der står: Nåden er at være. Ofte møder jeg mennesker, som har den grundlæggende følelse, at de ikke er gode nok. Gode nok til hvad, spørger jeg så? Og de svarer: til mit arbejde, til at være gift med ham, til at være mor eller hvad det nu kan være. Og i virkeligheden handler det om ikke at tro, at man er god nok til at blive elsket eller respekteret. Og hvad kunne jeg så svare? Jeg kunne sige: jo jo du er god nok. Du er god nok til Gud. Men svarede jeg det, så ville jeg fortælle om en Gud som tog stilling til, hvor vidt man var god nok eller ej. Sådan en Gud er den kristne Gud ikke. Tværtimod. Han tager alle under en kappe og viser sin gennemgribende kærlighed, omsorg, nærvær, barmhjertighed overfor alle mennesker som bare er.

Nåden er at være. Man kunne tilføje nåden er at være til. Jeg kan ikke præstere mig til hverken mere eller mere kærlighed eller nåde fra Gud, for blot det at jeg er i live, at jeg er skabt, gør at jeg er under Guds nådefulde blik.

Det er påsken et levende bevis på med både svigt, magtmisbrug og benægtelse: *Tilgiv dem, de ved ikke hvad de gør*, som Jesus siger fra korset. På-

sken beretter om, at jeg og alle er under Guds nådige blik. At vi er frelst, eller friset fra at være god nok, friset til bare at være. Nåden er, at jeg er – ligegyldigt hvad jeg gør. Og hvilken betydning har det så? Jo, det hjælper mig til at kunne være til, uden at skulle bevise mit værd. Jeg er værdig for Guds blik, hvad enten jeg synder, tvivler eller forråder, det fortæller påsken os. At Guds nådige blik er på alle dem som sendte Jesus i lidelse og død.

Og her følger den anden sætning fra salmen: *Nåden er når alt er tabt at få alt tilbage.* Når døden definitivt er indtruffet og alt synes tabt, så indgyder Guds nåde håbet om, at det alligevel er muligt at få alt tilbage. Ikke sådan at den døde rejser sig som en zombie fra graven, men ved at livet kan rejse sig fra det som ellers synes at være slukket, dødt og tabt. Nåden er, at det som er faldet, igen kan rejses. Nåden er, at man tør håbe på, at der hvor døden, mørket, smerten synes at dominere, kan vendes til lys, liv og glæde.

Og hvad har al den nåde snak så med hyrdebilledet at gøre? Hvis vi nu i stedet for at forestille os at vi skal stræbe efter at følge en hyrde, leve op til bud og krav og i stedet lader nåden være vores hyrde eller måske endda vores fold. Så bliver nåden et sted, et rum hvor jeg kan rummes, hvor jeg bare kan få lov at være. Hvor der kigges nådigt til mig med et blik af kærlighed – bare fordi jeg er. Og så kan nåden være det sted, det rum, den fold, hvor det lille lys kan tændes i mørket, hvor jeg tør lade mig føre afsted med det livet vil byde mig. Med troen og tilliden til, at hvis jeg taber noget undervejs, så kan Guds nåde hjælpe mig med at få alt tilbage. Hvis jeg først er tryk i den nådige fold, så kan jeg få mod til at følge hyrdens eksempel og møde verden med samme rummelighed, omsorg og kærlighed, som jeg er mødt med. I kristendommen begynder vi med nåden, ufortjent. Den er skænket med vores væren. Med min blotte eksistens falder jeg under Guds nåde og sikke et ståsted at kunne gå frimodigt ud i verden fra.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.

Ane Øland Bækgaard

Sognepræst, Ishøj Sogn og Torslunde Sogn

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 754: Se nu stiger solen

Nr. 192: Hil dig, Frelser og Forsoner

-

Nr. 522: Nåden er din dagligdag

Nr. 1004: Igen berørt

Nr. 29: Spænd over os dit himmelsejl

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
- her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov – Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk